DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 21 października 1950 **Nr 24** Poz. 144-154

TREŚĆ:

144

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 października 1950 r.

w sprawie zasad przekazywania przez urzędy likwidacyjne klawiszowych instrumentów muzycznych Zjednoczonym Zakładom Przemysłu Muzycznego.

Na podstawie § 10 ust. 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 III. 1950 r. w sprawie zagospodarowania niektórych kategorii majątków znajdujących się w ewidencji urzędów likwidacyjnych (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 13, poz. 83) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Klawiszowe instrumenty muzyczne nie sprzedane przez urzędy likwidacyjne do dnia 30 września 1950 r. podlegają przekazaniu Zjednoczonym Zakładom Przemysłu Muzycznego.

2. Instrumenty muzyczne, co do których Ministerstwo Kultury i Sztuki bądź jego organa w terminie do dnia 30 września 1950 r. wydały zezwolenia na nabycie, mogą być zbywane przez urzędy likwidacyjne w terminie do dnia 30 listopada 1950 r.

§ 2. Za przejęte od urzędów likwidacyjnych instrumenty muzyczne Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego obowiązane są uiścić tytułem ceny nabycia wartość instrumentu według cen zatwierdzonych przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 3. Wszelkie koszty związane z przejęciem instrumentów muzycznych ponoszą Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów K. Dąbrowski

145

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 października 1950 r.

w sprawie ulg w podatku gruntowym i w obowiązku społecznego oszczędzania w związku z zagospodarowaniem odłogów i innych użytków rolnych.

Na podstawie art. 12 ust. 4 pkt 2) ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku społecznego oszczędzania oraz ustalenia stawki oszczędnościowej dla uczestników funduszu B — Społecznego Funduszu Oszczędnościowego na rok 1950 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 253) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie do odłogów i innych użytków rolnych niezagospodarowanych będących w zarządzie rad narodowych oraz do gruntów prywatnych określonych w dekrecie z dnia 30 marca 1945 r. o przymusowym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 59) jeżeli grunty te zostały oddane w bezpłatne użytkowanie przez b. zarządy gmin bądź prezydia gminnych lub miejskich rad narodowych.

2 Za odłogi w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się grunty nieużytkowane co najmniej od 2 lat.

§ 2. Odłogi i inne użytki rolne niezagospodarowane oddane w bezpłatne użytkowanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, gminnym spółdzielniom Samopomocy Chłopskiej, zespołom uprawowym lub gromadom — zwalnia się całkowicie od podatku gruntowego za okres tego użytkowania, nie dłuższy jednak niż 6 lat, licząc od roku oddania ich w użytkowanie.

§ 3. 1. Odłogi oddane w bezpłatne użytkowanie rolnikom prowadzącym indywidualne gospodarstwa rolne podlegają zwolnieniu całkowicie od podatku gruntowego za pierwsze dwa lata użytkowania, a podatek gruntowy od tych odłogów za pozostały czas użytkowania, nie przekraczający okresu użytkowania, wymienionego w art. 12 ust. 4 pkt 2) ustawy o podatku gruntowym, ustala się w wysokości 8% podstawy opodatkowania.

2. Podatek od innych użytków rolnych niezagospodarowanych, oddanych w bezpłatne użytkowanie rolnikom prowadzącym indywidualne gospodarstwa rolne ustala się w wysokości 8% podstawy opodatkowania za okres tego użytkowania, nie więcej jednak niż za 6 lat licząc od roku oddania ich w użytkowanie.

3. W przypadku gdy od gospodarstwa rolnego posiadanego przez użytkownika gruntów wymienionych w ust. 1 i 2 ustalono podatek gruntowy według stawki podatkowej niższej niż 8%, ma ona zastosowanie również do gruntów oddanych w bezpłatne użytkowanie za okres ich użytkowania, przy czym w stosunku do odłogów — poza okresem całkowitego zwolnienia przewidzianego w ust. 1.

§ 4. Wszystkie grunty określone w § 1 zwalnia się w roku podatkowym 1950 całkowicie od wpłat na Fundusz B. — Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

§ 5. Ulg, przewidzianych w §§ 3 i 4 nie stosuje się, jeżeli rolnik nie zagospodarowywuje należycie oddanych mu w bezpłatne użytkowanie odłogów lub innych użytków rolnych, bądź jeżeli własne grunty pozostawia niezagospodarowane.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach unormowanych niniejszym zarządzeniem a w szczególności §§ 16, 17, 18, 19 i 21 zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych z dnia 16 października 1948 r. w sprawie likwidacji odłogów i ulg z tym związanych (Dz. Urz. Min. Roln. i Ref. Rol. Nr 27, poz. 114).

Minister Finansów K. Dąbrowski

146

DECYZJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 października 1950 r.

w sprawie umorzenia niektórych prywatno-prawnych wierzytelności państwowych.

Na podstawie art. 3 i art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 26, poz. 228 i z 1949 r. Nr 9, poz. 49) umarzam prywatno-prawne wierzytelności państwowe do kwoty 100.— zł przypadające Skarbowi Państwa do dnia ogłoszenia niniejszej decyzji z mocy przepisów dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) z późniejszymi zmianami i rozporządzeń na podstawie tego dekretu wydanych oraz z tytułu czynności prawnych i aktów prawnych dokonanych przez urzędy likwidacyjne na podstawie powołanych przepisów.

Jeżeli istnieje kilka powyższego rodzaju wierzytelności w stosunku do tego samego dłużnika, wierzytelności te podlegają umorzeniu tylko wówczas, gdy łączna ich suma nie przekracza 100.— zł.

Jednocześnie na podstawie art. 195 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) umarzam koszty egzekucyjne powstałe w związku ze ściąganiem umorzonych niniejszą decyzją wierzytelności.

Umorzone wierzytelności należy odpisać z kont dłużników z powołaniem się na niniejszą decyzję.

Minister Finansów K. Dąbrowski

147

OKÓLNIK

z dnia 22 września 1950 r.

w sprawie zwolnienia od podatku obrotowego stołówek pracowniczych, prowadzonych przez spółdzielnie spożywców. Nr BD. 2423/2/50.

W związku z powstałymi wątpliwościami co do stosowania zwolnień z art. 4 pkt 15 dekretu z dnia 25 października 1948 roku o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) od podatku obrotowego świadczeń stołówek pracowniczych, prowadzonych przez spółdzielnie niewymienione w okólniku z dnia 19 maja 1949 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 18, poz. 121) Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że zwolnienie o którym mowa w cyt. okólniku, należy również stosować do stołówek pracowniczych, prowadzonych przez inne spółdzielnie spożywców, zrzeszone poprzez swoje centrale branżowe w Centralnym Związku Spółdzielczym, a niewymienione w powołanym okólniku z dnia 19 maja 1949 r. na warunkach określonych w tym okólniku.

Dyrektor Departamentu Inż. T. Sibera

148

OKÓLNIK

z dnia 29 września 1950 r.

w sprawie stosowania zwolnień z art. 22 ust. II pp. 11 i 12 prawa celnego. Nr CE. 7624/4/50.

Przy odprawach celnych przesyłek nadchodzących z zagranicy z przedmiotami pokazowymi i pomocami naukowymi dla szkół, instytucji i zakładów naukowo-badawczych — Ministerstwo Finansów poleca przestrzegać zasad następujących:

Zwolnienie od należności celnych i zakazu przywozu może być przyznane tylko w odniesieniu do przesyłek, nadsyłanych nieodpłatnie, jako dary. Okoliczność, że przesyłka jest nieodpłatna i stanowi dar, powinna być w każdym przypadku stwierdzona pisemnym oświadczeniem odbiorcy. Jeżeli zatem odbiorca oświadczenia takiego nie złoży, należy żądać przedstawienia pozwolenia przywozu i obciążyć przesyłkę przypadającymi należnościami.

Na tych samych warunkach może być również stosowane zwolnienie z art. 22 ust. II p. 11 prawa celnego do przesyłek z przedmiotami pokazowymi i pomocami naukowymi adresowanych imiennie do profesorów wyższych uczelni i innych pracowników nauki, jednakże w takich przypadkach od adresata należy zażądać oświadczenia na piśmie o nieodpłatnym charakterze przesyłki, a ponadto na tym oświadczeniu adresata właściwy zakład naukowy powinien pisemnie stwierdzić, że przesyłka przeznaczona jest do badań i prac naukowych w tym zakładzie.

W końcu Ministerstwo Finansów zwraca uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania przepisu § 16 do p. 12 rozp. wyk. do prawa celnego.

Dyrektor Departamentu Z. Czyżewski

149

OKÓLNIK

z dnia 5 października 1950 r.

w sprawie egzekucji składek członkowskich na rzecz przymusowych zrzeszeń prywatnego handlu i usług. Nr PM. 17115/6/50.

Naczelna Rada Zrzeszeń Kupieckich R. P. zawiadomiła Ministerstwo Finansów, że niektóre organa finansowe odmawiają prowadzenia egzekucji składek przypadających na rzecz zrzeszeń przymusowych prywatnego handlu i usług, mimo, że zrzeszenia te powołane zostały na podstawie art. 76 prawa przemysłowego, a wysokość składek członkowskich została w statucie ustalona i zatwierdzona przez właściwego Ministra. W związku z powyższym, Ministerstwo Finansów zwraca uwagę na niewłaściwość takiego postępowania i przypomina, że sprawa przymusowego ściągania składek na rzecz przymusowych zrzeszeń prywatnego przemysłu została już wyjaśniona okólnikami z dnia 22 września 1948 r. Nr DV. 15823/2/48 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 87, poz. 371) i z dnia 8. III. 1949 r. Nr DV. 3825/2/49. Zgodnie z zawartymi w tych okólnikach wyjaśnieniami nie ma żadnych wątpliwości, iż składkami członkowskimi na rzecz zrzeszeń przymusowych prywatnego handlu i usług przysługuje przywilej egzekucji administracyjnej na podstawie art. 78 prawa przemysłowego, skoro zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 listopada 1949 r. (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1083, takie przymusowe zrzeszenia zostały powołane, a wysokość stawek została zatwierdzona zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 czerwca 1950 r. Nr O-V-1-2-9/50.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

150

OKÓLNIK

z dnia 5 października 1950 r.

w sprawie blankietów rachunków hotelowych Nr PM. 15431/5/50.

Statut wzorcowy o podatku hotelowym stanowiący załącznik do zarządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 17 września 1948 r. (Monitor Polski Nr A-75, poz. 655) w § 9 ust. 1 postanawia, że „rachunki za czynsz należny za najem lokalu lub jego części mogą być wystawiane tylko na blankietach, wydawanych w tym celu za zwrotem kosztów przez Wydział Powiatowy — Zarząd Miejski".

W myśl art. 34 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Wydziały Powiatowe i Zarządy Miejskie zostały zniesione, a funkcje ich przeszły na Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych.

W wykonaniu powyższych przepisów niektóre Prezydia Miejskich Rad Narodowych zaopatrzyły przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego w blankiety rachunków własnego nakładu, zawierające w nagłówku nazwę Miejskiej Rady Narodowej, zamiast nazwy właściwego przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego, przy czym przedsiębiorstwo to w rachunku wcale nie jest wymienione. Blankiet rachunku tej treści błędnie zatem informuje, że wystawcą rachunku jest Miejska Rada Narodowa, która jako władza podatkowa jest jedynie wydawcą blankietu (druku) rachunku.

W związku z powyższym Ministerstwo wyjaśnia, że stosownie do przepisów ust. 4 art 86 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) blankiety rachunków, w które organa wykonawcze rad narodowych pobierających podatek hotelowy, obowiązane są zaopatrywać przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego, powinny zawierać:

1) nazwę firmy (imię i nazwisko) świadczącego usługi,
2) dokładny adres świadczącego usługi,
3) datę,
4) kolejny numer rachunku,
5) nazwę firmy (imię i nazwisko) odbierającego świadczenie,
6) dokładny adres odbierającego świadczenie,

7) bliższe określenie świadczenia,

8) sposób obliczenia sumy należności za świadczenie, chyba, że umowa o świadczenie nie określa takiego sposobu,

9) sumę należności,

10) podpis świadczącego usługi.

Obok sumy należności rachunek winien uwidocznić także kwotę podatku hotelowego.

Organ wykonawczy właściwej rady narodowej powinien prowadzić kontrolę wydanych przedsiębiorstwom przemysłu gospodniego blankietów rachunków. Blankiety te powinny być kolejno ponumerowane oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa i zaopatrzone pieczęcią organu wykonawczego rady narodowej na dowód, że blankiet ten został objęty kontrolą podatkową.

W blankietach rachunków, nie odpowiadających powyższym wymogom, a zwłaszcza zawierających w miejsce oznaczenia przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego nazwę władzy podatkowej, należy wprowadzić stosowne poprawki.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

151

OKÓLNIK
z dnia 9 października 1950 r.
w sprawie wykładni art. 4 pkt 25 dekretu o podatku obrotowym. Nr PM. 18373/3/50.

Nawiązując do okólnika z dnia 20 lutego 1950 r. w sprawie wykładni art. 4 pkt 25 dekretu o podatku obrotowym (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 30), Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

1) w przypadku, gdy wymienieni w art. 4 pkt 25 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) członkowie spółdzielni wykonują równocześnie świadczenia na rachunek spółdzielni w rozumieniu powołanego przepisu oraz świadczenia na rzecz innych podmiotów, zwolnienie od podatku obrotowego nie rozciąga się na świadczenia wykonywane na rzecz tych innych podmiotów, równocześnie jednak zwolnienie nie jest uwarunkowane wyłącznością wykonywania świadczeń na rachunek wymienionych w tym przepisie spółdzielni.

2) Jeżeli członkowie spółdzielni, o których wyżej mowa, w prowadzonych przez siebie warsztatach zatrudniają siły najemne (pracują przy pomocy sił najemnych) zwolnienie z art. 4 pkt 25 dekretu o podatku obrotowym w ogóle im nie przysługuje, a zatem w tym przypadku podatkowi obrotowemu podlegają zarówno świadczenia wykonywane na rachunek spółdzielni, jak i świadczenia na rzecz innych podmiotów.

3) Okoliczność, że obroty spółdzielni podlegają opodatkowaniu w/g różnych stawek podatku, jest bez znaczenia dla sprawy oceny warunków zwolnienia z mocy powołanego przepisu.

4) Przepis art. 4 pkt 25 dekretu nie dotyczy przypadków stosunku komisu czy pośrednictwa pomiędzy spółdzielnią, a jej członkami.

5) Podkreślić należy, że intencją przepisu atr. 4 pkt 25 jest zwolnienie od podatku tylko świadczeń usług (polegających zarówno na wytwarzaniu, przetwarzaniu jak i naprawie rzeczy) wykonywanych osobiście dla spółdzielni przez osoby w tym przepisie wymienione, przy czym za świadczenia usług uważa się również świadczenia usług, przy spełnianiu których wykonujący je dodaje własne materiały pomocnicze do materiałów dostarczanych przez spółdzielnię, a będących przedmiotem przerobu lub służących do wytworzenia wyrobów bądź półwyrobów.

6) Wykonywane na rachunek spółdzielni świadczenia rzeczy nie są objęte zwolnieniem od podatku z mocy wspomnianego przepisu.

7) Pod pojęcie spółdzielni wymienionych w art. 4 pkt 25 dekretu podpadają również spółdzielnie budowlane, które wykonują roboty budowlane wchodzące w zakres rzemiosła budowlanego.

8) Obrotem spółdzielni jest pełna odpłata za wykonane na rzecz kontrahenta świadczenie, a nie tylko jej część stanowiąca doliczany przez spółdzielnie narzut.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

152

OKÓLNIK
z dnia 10 października 1950 r.
o powtórnym uzupełnieniu okólnika z dnia 28 maja 1949 r. w sprawie przywozu i odprawy celnej przesyłek i paczek z darami. Nr CE. 10960/2/50.

W załączniku 1 do okólnika z dnia 28 maja 1949 r. w sprawie przywozu i odprawy celnej przesyłek i paczek z darami (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23 poz. 145 i Nr 35, poz. 233), Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego wprowadza następujące zmiany i uzupełnienia:

Nazwa towaru	Ilość towaru dopuszczonego do przywozu w przesyłkach i paczkach z darami bez pozwoleń Min. Handlu Zagr.	Cena jednostkowa towaru	Wysokość opłaty wyrównawczej	Uwagi
Chustki jedwabne na głowę	jak poprzednio	z jedw. natur. 1000 zł sztuka	100%	nowe
		nylonowe 1000 zł sztuka	20%	nowe
		z jedw. sztuczn. 400 zł sztuka	20%	nowe
Ekstrakt waniliowy	—	25 000 zł 1 kg	25%	
Guma w arkusz. do obuwia	1 kg	1000 zł 1 kg	20%	
Materiały plastyczne imitujące skórę	—	5000 zł metr	20%	
Okulary	jak poprzednio	plażowe 1500 zł sztuka	20%	
		wszelkie inne 1000 zł sztuka	20%	
Paski do spodni	jak poprzednio	nylonowe, skórzane 1200 zł szt.	20%	
		inne 800 zł sztuka	20%	
Paski damskie	jak poprzednio	nylonowe, skórzane 1200 zł szt.	20%	
		inne 800 zł sztuka	20%	
Podwiązki męskie	1 szt.	500 zł sztuka	20%	
Pasy damskie biodrowe z podwiązkami	1 szt.	szerokie — z materiału, także z dod. gumy — 1800 zł szt.	20%	nowe
		wąskie — z materiału, także z dod. gumy — 1200 zł szt.	20%	nowe
Pończochy jedwabne	jak poprzednio	z jedw. natur. 2000 zł para	20%	nowe
		z jedw. sztuczn. 800 zł para	20%	nowe
Tiul wszelki oraz welony tiulowe	3 metry lub 1 gotowy welon do 3 m.	1000 zł metr	20%	
Tkanina nylonowa	5 metrów	1500 zł metr	20%	
Uprząż skórzana	—	jak poprzednio	jak poprz.	używana o 50% mniej
Watolina	3 metry	wełniana — 4000 zł 1 kg	20%	
		bawełniana — 1500 zł 1 kg	20%	

W załączniku 1 skreśla się wyrazy „aparat fotograficzny” i odnośną opłatę wyrównawczą.

Jednocześnie wyjaśnia się co następuje:

1) przez określenie „bielizna", użyte w cz. I p. 1 okólnika z dnia 28 maja 1949 r. w sprawie przywozu i odprawy celnej przesyłek i paczek z darami, należy rozumieć bieliznę osobistą, pościelową i stołową.

2) waga dopuszczonych do przywozu bez pozwoleń przywozu i bez opłaty wyrównawczej 4 klinów spadochronowych nie może przekraczać łącznie 600 gramów.

Dyrektor Departamentu Z. Czyżewski

153

OKÓLNIK

z dnia 11 października 1950 r.

w sprawie opodatkowania osób duchownych.

Nr PM. 16606/1/50.

W związku z wątpliwościami, czy „wynagrodzenie miesięczne" pobierane przez duchownych Kościoła Katolickiego z Kasy Kościelnej osoby prawnej (parafii) podlega przepisom dekretu o podatku dochodowym, czy też przepisom ustawy o podatku od wynagrodzeń, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że przychody te nie są wynagrodzeniami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) i należy je opodatkowywać podatkiem dochodowym zaliczając je zgodnie z przepisem § 17 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 105) do czwartej grupy źródeł przychodów.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

154

OKÓLNIK

z dnia 12 października 1950 r.

w sprawie zwolnienia od opodatkowania obrotów oraz nabycia praw majątkowych przez Spółdzielnię Pracy i Użytkowników „Spólnota" i „Związek Spółdzielni Pracy" w Warszawie.

Nr PM. 15040/4/50.

W związku z reorganizacją spółdzielczości rzemieślniczej, przeprowadzonej na skutek decyzji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12. I. 1950 r. Znak DEPOA-07-1 i zachodzącą w wyniku tej reorganizacji koniecznością dokonania zmian w stanie majątkowym zainteresowanych spółdzielni, Ministerstwo Finansów na podstawie art. 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) zarządza umorzenie podatku:

1) od nabycia praw majątkowych należnego od odpłatnego przejęcia przez Spółdzielnię Pracy i Użytkowników „Spólnota" od Związku Spółdzielni Pracy:

a) towarów,

b) lokali sklepowych detalicznych i magazynów hurtowych wraz z majątkiem stałym (urządzenie i ruchomości biurowe oraz inwestycje w obcych nieruchomościach),

c) praw i obowiązków wynikających z umów gospodarczych, oraz

d) innych aktywów;

2) obrotowego, przypadającego od Związku Spółdzielni Pracy, z tytułu odpłatnego przekazania na rzecz Spółdzielni Pracy i Użytkowników „Spólnota" towarów i innych rzeczy, będących z przeznaczenia przedmiotem handlowego obrotu.

Za Ministra Finansów
Podsekretarz Stanu Prof. Dr L. Kurowski

SPROSTOWANIE

W okólniku z dnia 5 sierpnia 1950 r. w sprawie zamknięć rachunkowych za lata 1946—1949 przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw (majątków) pozostających pod zarządem państwowym oraz w sprawie podatku dochodowego od cukrowni, Nr BD-4144/6/50 (Dz. Urz. Min. Finansów Nr 19, poz. 120) omyłkowo wydrukowano w cz. I ust. 1 pkt 3) wyrazy: „(Biuletyn P. K. P. G. Nr 21/50)" zamiast wyrazów: „(Biuletyn Finansowy P. K. P. G. Nr 2/50)", co niniejszym prostuje się.

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych, asygnat kasowych i karty rejestracyjnej.

Unieważnia się:

1) blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr 4 za Nr 417043, zagubiony w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kamiennej Górze.

2) blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr 4 Seria G za Nr 990184, zagubiony w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Grójcu.

3) blankiety pokwitowań kasowych za Nr 744226—744300, zagubione przez poborcę w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej we Włodawie.

4) blankiety pokwitowań kasowych Serii C za Nr 739011—739100, zagubione przez poborcę w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tomaszowie Lubelskim.

5) blankiet pokwitowania kasowego Serii B za Nr 090315e, zagubiony przez pracownika Wydziału Finansowego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie.

6) blankiety pokwitowań kasowych zaopatrzone okrągłą pieczęcią b. Urzędu Skarbowego w Zgorzelcu wzór Nr 383/Egz. Serii C za NrNr 280596—280600, zagubione przez pracownika tegoż Urzędu.

7) blankiety pokwitowań kasowych Serii A za Nr Nr 4733721—4733800, zagubione przez pracownika R. U. L. w Wałbrzychu.

8) blankiet asygnaty kasowej Seria H za Nr 465254, brak którego stwierdzony został w Wydziale Finansowym Powiatowej Rady Narodowej w Sulęcinie.

9) blankiety asygnat kasowych Serii H za Nr Nr 886134, 886223, 886507, 887696, 887697, 896134, 896223, 902697, brak których stwierdzony został w Wydziałach Finansowych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

10) blankiety asygnat kasowych za Nr 886134, 886223, 886507, 887696, 887697, brak których stwierdzony został w Kasie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Finansowy w Tczewie.

11) blankiet karty rejestracyjnej Nr 457003, zagubiony w Wydziale Finansowym Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Bystrzycy.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2200; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I 4418.

Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 30

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14270, B-130206, 15.000, 19. X. — 24. X. 50.